

הדינים והעונות למשוך הרשעים לגיהנם. **בֵּינָן דְּסָלִיק לְאַתִּישְׁבָּא בֵּיהּ
 לָא קָאִים וְלֹא הָוָה יָכִיל לְמִיקָם. וְכִלְהוּ עֲלֵמִין אֶתְחַרְבוּ**
 ביון שיצא אור של מלך הדעת מאמא ועלה להתיישב בכלי הדעת הנקרא בלע, ולא יכל
 לעמוד ולהתקיים בקיומו ונשבר כי היה קטן מלקבל אורו הגדול, וגם האור עצמו של הדעת
 לא היה יכול לעמוד בלי כלי, היות והכלי נשבר, ועתה האור הוא נשמה ללא גוף ואי אפשר
 לנשמה לפעול בלא גוף, ואומר רשב"י שכך היה בכל השבעה מלכים שכולם נשברו, כי לא
 יכלו לסבול האור הגדול, ולכן אמר שכל העולמות נחרבו. **מָאִי טַעְמָא. מְשׁוּם**
דְּאָדָם לָא אֶתְתַּקֵּן ומה הטעם שמתו כל הכלים, ואומר, משום שעדיין הכלים לא
 נתקנו מבחינת ג' קוין חח"ן בג"ה דת"י שהוא פרצוף אדם ולא יצא שם מ"ה שהוא בחינת אדם
 שהוא הזכר, והנה הכלים היו רק מבחינת מלכויות לבד והיו קטנים, והאורות שנכנסו בכלים
 היה כל אור כלול מפרצוף שלם של עשר ספירות כנו' בע"ח שער ט"ו פ"ה, וא"כ הכלים היו
 רק חלק עשירי מהאור, ולכן לא יכלו לסבול האור ונשברו. **דְּתַקְוֵנָא דְּאָדָם,**
בְּדִיוקְנֵיהּ פְּלִיל פְּלֵא, וְיָכִיל (דף קל"ה ע"ב) **פְּלֵא לְאַתִּישְׁבָּא**
בֵּיהּ ומפרש דבריו כי תיקון האדם בצורתו שהוא שלושה קוין חח"ן בג"ה דת"י כולל כל
 הפרצוף, ולכן יכולים כל האורות להתיישב בתוכו. **וּבְגִין דְּתַקְוֵנָא דָּא דְּאָדָם**
לָא אֶשְׁתַּפַּח. לָא יָכִילוּ לְמִיקָם וְלְאַתִּישְׁבָּא וְאַתְבַּטְלוּ
 ומפני שהתיקון הזה של האדם לא נמצא עדיין בעשר ספירות, וכן בג' קוין חח"ן בג"ה דת"י,
 והיו הכלים קטנים, והיו בחד סמכא ולא יצא שם מ"ה החדש הזכר, ולכן לא היו הכלים
 יכולים לעמוד בקיומם ולהתיישב האורות בתוכם, ולכן נתבטלו ונשברו. **וְאַתְבַּטְלוּ**
סְלָקָא דְּעֵתָד, וְהָא פְּלָהוּ בְּאָדָם אֶתְפְּלִילָן ושואל, האם ח"ו

נתבטלו הכלים לגמרי ונשברו, אין זה יכול להיות שהרי כל הכלים שנשברו נכללו אח"כ בעולם התיקון שהוא פרצוף אדם. **אַלֵּא אֶתְבַּטְּלוּ וְאֶסְתַּלְּקוּ מִהָהוּא תִּקְוֵנָא עַד דִּיִּיתִי תִּקְוֵנָא דְאָדָם** אלא הפירוש הוא שהכלים נתבטלו וירדו, והאורות נסתלקו ועלו למעלה מאותו התיקון שהוא חד סמכא לפי שעה, עד שיבא תיקון האדם שהוא שם מ"ה החדש כי מ"ה גימ' אד"ם. **וְכֹד אַתָּא הָאִי דִּיִּקְוֵנָא אֶתְנַלְּפוּ פְּלֵהוּ וְאֶתְחַזְרוּ לְקִיּוּמָא אַחֲרָא** וכאשר בא שם מ"ה החדש שהוא בחינת אדם שעל ידו נתקנו כל השבעה מלכים דמיתו, אז נחקקו כולם כלומר שעלו הכלים והניצוצות שבהם מהבריאה אל האצילות בסוד עיבור, וע"י שם מ"ה היו מתקנים וחזרו לקיום אחר בסוד פרצוף הכולל ג' קוין חח"ן בג"ה דת"י בצורת אדם. **מְנַהוּן אֶתְבַּסְמוּ וּמְנַהוּן לָא אֶתְבַּסְמוּ כֻּלָּל** חלק מהם מכל מלך ומלך נתברר קצתו ונתבסם ונתקן, וחלק מהם לא עלו להתקן ולהתבסם כלל אלא נשאר למטה בבריאה, והיו נתקנים מעט מעט [עו] בכל יום עד שיבא מלך המשיח. **וְאִי תִּימָא וְהָא**

אור הרשב"י

יום מעלים ניצוצות חדשות מחדש ואין יום דומה לחבירו ואין בריה דומה לחברתה ואין צדיק דומה לחבירו. וזהו גודל חיוב מצות התפלות והמצות וכל אחד מתקן ומעלה כפי בחי' הראויה אליו ותתקן החלבנה מה שלא תתקן הלבונה ולכן הכל צריכים זו לזה ולא יוכל שום אחד מישראל לעשות מה שיעשה חבירו וכפי גודל הביורר שמתברר ועולה ניתוסף כח למעלה ויורד שפע מלמעלה ע"י זוג העליונים להשפיע בתחתונים וע"י השפע היורד מוסיף כח

[עו] וז"ל ספר נהר שלום דף ג עמוד ב: אמנם תיקון כולם עליונים ותחתונים תלוי בתיקון זו"ן דאצ"י ותיקון זו"ן דאצ"י תלוי ביד ישראל הנק' בנים לזו"ן דאצ"י וע"י התפלות של ישראל מתבררים מביוררי המלכים דזו"ן מבחי' העולמות ומבחינת הנשמות שיעור קצוב בכל תפלה ותפלה ומעלים אותם למ"ן וכפי גודל כונתם וזכותם ומעשיהם וזכות הזמן שבו נאמרה התפלה ההיא כך גודל תיקונם להעלות ניצוצות רבים דמ"ן אם בכמות אם באיכות ובכל

הלימוד היומי

בְּתִיב וַיָּמַת וַיָּמַת. דְּאֵתְבַטְלוּ לְגַמְרֵי לְאוּ הָבִי וּאִם תֹּאמַר וְהָרִי

אור הרשב"י

מתחוננים ללקט ולברר ולהעלות מ"ן כנוכר כל זה בפרקים הנ"ל. ועי"ע בספר עין חיים (שער כו פרק ב מ"ב) וז"ל: ונבאר ענין צלם זה מה עניינו דע כי כל בחי' הכלים והאורות הם מבחי' אותן המלכים ויש מהן בחי' שלא נבררו ובכל יום ויום מבריא עולם עד ביאת משיחנו מתבררים מהם בירורים רבים וכשיוגמרו להתברר אז יבא משיח. וכתב רבנו יהודה פתיא בספרו בית לחם יהודה וז"ל: וכשיוגמרו להתברר אז יבא משיח. בשנת התרצ"ו קודם שנדפס חלק זה ראיתי בליל ו' בשלישי לחודש כסליו בשעה יו"ד ערבית מן הלילה שמראים אלי כמה שיעור ניצוצות היו בזמן נפילתן בקלי' וכמה שיעור ניצוצות נשאר לעת עכשיו בקלי'. והוא שראיתי שהשכינה נכנסה בפנימיות הבינה דקלי' דבריאה הנקראת נוקבא דתהומא רבה כנודע. וגם אני וב' אנשים אחרים אשר לא ידעתיים נכנסנו שם עמה. איש א' היה מצד דרום שהוא צד ימינה. ואיש א' היה מצד מזרח שהוא צד פניה. ואני מצד שמאלה שהוא צד צפון. ודרך כניסת השכינה בכינה הנז' היה מקדקוד הבינה כי השכינה ירדה מלמעלה. והשכינה לא היה לה שום צלם ודמות כלל כ"א כמראה האדם של התבשיל. רק שהיא אינה מתענעת הילך והילך כאידי התבשיל. ומראה הגון שלה הוא כצבע האידיים קרוב לתכלת. והגודל שלה היה כדמות הר גדול כולו עשוי

מאידיים וירדה מקדקוד הנז' בתוך בטנה עד הגיעה קרוב לב"ש הת"ת של הבינה ולא היתה מאירה שם השכינה כלל. וגם אני וב' האנשים ירדנו עמה והיינו עומדים באויר אצל שיפוע רגלי ההר כילדים קטנים המדדים הכרוכים אצל אמם. והיא היתה עומדת בתווך בבטן בינה הנז' ואינה נוגעת בכינה הנז' כי יש מקום פנוי מד' הצדדים כמו הרחק ד' אמות. כי אין בבטן הבינה לא לב ולא ריאה ולא בני מעיים אלא כדמיון חבית ריקנית לגמרי ושם היה האויר פשור. ולא היה לנו שום פחד ובהלה כלל אלא כדמיון האדם הנכנס בחדרו שהיה סגור. ובהגיע השכינה עד ב"ש הבינה אז נתעורר תאוה גדולה בכל פרטי הקלי' דבי"ע להעלות מ"ן מזה לזה מן התחתון לעליון כדוגמת האדם הרואה קרי בלילה שאינו יכול לעצור את עצמו מלהזריע כ"א בקושי גדול. ואותן המ"ן הם הם בחי' ניצוצי הקדושה שהיו נבלעים בהם. וכל זמן שמתעכבת שם השכינה הם מתחממין ומעלין מ"ן בלא שום הפסק כלל. אך אין השכינה רוצה להתעכב שם כי רוצה בקיומם עד קץ ביאת המשיח.

ונדמה לפני שכל קלי' דכל ג' עולמות בי"ע הם כדמות באר עמוק ופי הבאר אצל מקום עמידתי ואור השמש זורח ונכנס בתוך עומק הבאר מראשו ועד סופו. ואני עומד וכופף ראשי למטה תוך באר הנז' ומסתכל ומתבונן בכל מה שנעשה בתוך הבאר וראיתי שהמ"ן עולין במרוצה גדולה כאידי המטר העולים

הלימוד היומי

כתוב "וימת" אם כן משמע שנתבטלו ומתו לגמרי אין הדבר כן. **אַלֵּא כָּל מָאן**

דְּנַחֲתֵי מִדְּרָגָא קַדְמָאָה דְּהוּה בֵּיה קֵאֲרִי בֵּיה מִיתָה אלא

מה שנקרא בשם מיתה הפירוש הוא, שכל מי שירד ממדרגתו הראשונה שהיה בה אומרים

עליו שהוא מת. **כְּמָה דְּאֵת אָמַר וַיָּמַת מֶלֶךְ מִצְרַיִם** כמו שאתה

אומר על מלך מצרים וימת מלך מצרים, ועדיין לא מת אלא שנצטרע וירד מגדולתו.

דְּנַחֲתֵי מִדְּרָגָא קַדְמָאָה דְּהוּה קָם בֵּיה ופירושו שירד מהמדרגה

הראשונה שהיה בה, הרי לפניך שמי שיורד ממדרגתו נקרא מיתה. **וְכִיּוֹן דְּאֵתְתָקֵן**

אור הרשב"י

למעלה מבינה דקלי. ואלמלא הם יודעין שהשכינה היא נוטלת אותם לא היו מעלין מ"ן כלל.

וראיתי בביורר שבתחלת נפילת ניצוצות הקדושה בקלי' היו כדמיון חמשים שקים מלאים חטים עד פי השקים. וכן עתה בשנת התרצ"ו כבר נתרוקנו השקים כולם מן החטים שבהם האדם המפנה את שקי החטים שלו באוצר וזורק את השקים הלאה. אמנם עכ"ז לא יבצר שלא ישאר בכל שק ושק מעט חטים כמו בשולי השקים ובמקום התפירה ובמקום כפלי השק וגם דבוק איזה גרעינין בנות השק ובנקבים ובקרקע הבית. וכל אותן המ"ן המעלין אותן הקלי' בומן הזה הם מן אותן השיריים. ובכל פעם ופעם שמעלין מ"ן הם דופקים על השקים כדי לקבץ מהם מקצת ניצוצי קדושה להעלותן בסוד מ"ן. ולכן כל הקלי' עדיין הם קיימים בכח אותן הגרעינין ע"כ ראיתי:

בחורף נגד זריחת השמש. וכך היה סדרם. תחלת הכל היו מעלין מ"ן ז'ון דקלי' דעשיה שהם תחתונים שבכולם עד א"וא דקלי' דעשיה וגרמו התעוררות לא"וא כנו' וגם הם העלו מ"ן ונצטרפו עם המ"ן דז'ון והעלו אותן לא"א דקלי' דעשיה וא"א דעשיה העלה מ"ן ונצטרפו עם המ"ן דז'ון ודא"וא דעשיה ועלו כולם עד ז'ון דקלי' דיצירה וכן מזה לזה עד שעלו כל המ"ן לבינה דקלי' דבריאה ששם עומדת השכינה. ואז נוטלת אותם השכינה מיד הבינה דקלי' ותכף עולה משם. ועשו דוגמא לפני כאלו יש כירה ועליה מסודרים הרבה עצים יבשים ועג"ז שכאשר תדליק עצים התחתונים אז גם העליונים גדלקים עמהם ושללהבת כולם מצטרפת ביחד ועולה למעלה. וברור אצל כל הקלי' שכל אלו המ"ן הם מתקבצים ועולין עד בינה דבריאה דקלי' אבל למעלה מזה אינם יודעים מאומה כי יש איסור להם לשאול